

L'INDEX

L'INDEX	a
L'INICI	b
SERÀ QÜESTIÓ DE FER EL PROGRAMA	c
PROGRAMA D'ACTES	d
30 ANYS SENSE NEVAR EN NOVEMBRE	e
10 DE NOVEMBRE, EL DIA GRAN	e
LA CRÓNICA	f
EL CONCERT - 1	g
EL CONCERT - 2	h
ENTREGA D'OBSEQUIS I TOCATA CONJUNTA	i
A SOPAR I A BALLAR	j
RECORDATORI	k

L'INICI

Tot té el seu oríge i aquest va ser l' Assemblea General de la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters de Maig del 2000. Sense saber massa ni el com ni el perquè i sense haver cap diàleg anterior, Alcoi ix voluntària per organitzar el III Aplec. Els quatre grups alcoians de la Federació donem el vist i plau en la realització de tamany embolic.

Deixem córrer els mesos d'estiu; la calor i les vacances no són bones amigues del pensar i del treball.

A partir de la tardor del 2000, els representants de Barxell, La Cordeta, La Degollà i Rebuig, grups d'Alcoi, ens reunim per donar forma a no sabíem què.

Trobar la data no era qualsevol cosa. Mil i un impediments ens feien encertar el moment ideal. Octubre: encara hi han festes i ponts - el mig Any, Fontilles - ... Novembre: ¿massa enrere, fred, pluja ?... Per fi madurarem..., el dia 10 de Novembre i que no es parle més.

A partir d'eixe moment, tot era qüestió de buscar dos milions de pessetes i organitzar-se. Com veieu res d'importància, tot molt fàcil.

Amb la data a la mà, decidim centralitzar tots els possibles actes en una vesprada-nit. Que passarà?, encertarem?, serà suficient?. El dia després de l'Aplec ho sabrem.

Llarga nit de penombra, solitud i silenci, sot a la llum d'un cresol un full pur i blanc. Massa blanc per estar a les mans d'un músic. El bategar del cor marca el ritme. Mutants en estat catatònic. De sobte una imatge embriagadora, per art màgic, ompli la visió. Milers de notes ballen front als teus ulls. Un exercit de formigues en formació caòtica produeix el miracle... Ara el full apareix ple de ratlletes, palets, cometes i puntets. Llenguatge foll, posés d'un psicosi pròpia. Llenguatge de la música, mare música. Mare amant del seus fills, mare inútil,. Hivern d'un estiu brutal, sense primavera. Mare i madrastra. A quin hora vens a mi!, em fas deixar la casa per a fer-me fill teu.

(Presentació Concert III Aplec – Santi Valor Soriano)

SERÀ QUESTIÓ DE FER EL PROGRAMA

I així va ser, un esborrany, un altre i un altre... "Ja veureu com a les cinc de la vesprada no hi ha ningú", "Mireu que s'acomplisquen els horaris, no podem retardar-se", "Lleveu això que no ens arriba el pressupost!!!", "I si plou?", "Podrem tallar els carrers? ...

Al mateix temps, buscant finançament per tots els llocs. "Escolteu no és fàcil, la gent no solta una pela". Alguns encara estan buscant-ne.

Després de setmanes debatint i sense adonar-se'n, tots els grups treballàvem a una, sense cap problema. Els recels d'un treball conjunt i harmoniós, que en l'inici tenien en la nostra ment i ningú expressava, havia estat superat. Per fi els dolçainers d'una mateixa població s'uneixen! (Això que us acabem de dir no té massa que veure amb la memòria d'actes del III Aplec però és la nostra moralina).

Per fi, si passeu a l'altra pàgina, podreu llegir el programa d'actes ...

*"Més lluny hem d'anar més lluny
dels arbres caiguts que, ara, ens empresonen,
i quan els haurem guanyat
tinguem ben present no aturar-nos"*

*"Més lluny sempre anem més lluny
més lluny de l'avui que ara ens encadena.
I quan sigam deslliurats
Tornem a començar els nous passos."*

Hi ha que ésser gaire fort per a trobar alè i esperança en aquestes lletres de Lluís Llach. Però si analitzem en l'estructura del poema i a l'hora comprenem el lligam que manté els grups i colles de dolçainers. La plúsió amb la qual el músic s'enfronta al nou món que assumeix. A dependre música, el compromís de acomplir els horaris d'assaig, exercicis de digitació, milions d'arpegis repetits en l'estrident solitud d'un lloc on no molestem a ningú. Lliçons irrealitzables i desmoralitzadores.

(Passeu a la pàgina c)

PROGRAMA D'ACTES

16.30 hores:

- RECEPCIÓ GRUPS A LA PLAÇA D'ESPANYA.

17.00 hores:

- ACOMPANYAMENT DE TOTS ELS GRUPS DES DE PLAÇA
ESPANYA AL TEATRE DELS SALESIANS

(per Sant Llorenç, País Valencià, Rigobert Albors, Bartolomé J. Gallardo,
Plaça Ferrandis, Mossen Josep)

18.30 hores:

- CONCERT AL TEATRE SALESIANS

1ª PART - GRUP "La Xafigà" (Muro d'Alcoi)

2ª PART - GRUPS ORGANITZADORS JUNTS

(Barxell, Cordeta, Degollà i Rebuig)

20.00 hores:

- CERCAVILA PEL CENTRE D'ALCOI

(Per Sant Domènec, Plaça Ramon i Cajal, Sant Nicolau, Plaça de Dins.)

21.00 hores:

- PRESENTACIÓ DE GRUPS, ENTREGA D'OBSEQUIS I
TOCÀ CONJUNTA A LA PLAÇA DE DINS

22.30 - SOPAR DE GERMANOR

23.30 - ACTUACIÓ GRUP MUSICA TRADICIONAL
"TRES FAN BALL"

Desplaçaments nocturns i viatges diürns. Passar de 1r a 2n i després pujar de nivell. Executar peces cada vegada més complicades. La primera cercavila al poble i la segona a l'estranger. Poder i voler tocar amb altre companys... tot un cúmul d'obstacles que amb esforç i sacrifici portem avant de la manera més digna que sabem.

El compromís d'anar sempre, cada vegada, més lluny, forma part de l'esperit del dolçainer.

El darrer compromís de la Federació estableix un vincle amb els grups d'Alcoi ... que reben el testimoni i accepten de bon grau l'organització dels actes que avui tenim a l'abast, i la responsabilitat de fer realitat aquest concert d'avui.

(Presentació Concert III Aplec)

30 ANYS SENSE NEVAR EN NOVEMBRE

Però enguany tocava. A les 9 de la nit del dia 9 de novembre l'alegria de la neu es convertia en la incertesa del dia després. Els telèfons de la organització tiraven fum intentant buscar una solució impossible en aquell moment. Algú tenia la cara més trencada de color que de costum.

Les primeres trucades de fora no es van fer esperar: "Que la tele diu que està nevant a Alcoi" - "No feu cas, són uns exagerats, ha deixat de nevar i sols han caigut quatre volves". (Veritat a mitges)

10 DE NOVEMBRE, EL DIA GRAN

Fa fred, molt fred, massa fred. El termòmetre amb prou esforç intenta arribar a un grau.

A les 10, reunió d'urgència. Les carreteres estan transitables. Al menys la gent podrà arribar a Alcoi sense problemes. Tots els actes previstos es duran endavant.

Per moments pensàvem que el sopar de 600 se'l teníem que menjar entre 100 persones. Quina alenada!

La dolçaina és, eina dolça. És capaç de fer el que es proposa. El dolçainer, sempre, amb esperit de superació troba l'oportunitat de saber correspondre al seu instrument. Instrument, el nostre, tradicional i propi. Reduït però potent, d'una tessitura especial, lligada, sempre a punt.

La seua música és canora i sonora, molt penetrant. És ràpida quan cal, tendra i suau quan així ha de ser. De fusta seca i dura i això li transfereix noblesa. Sap i pot suportar més que nosaltres, front a les adversitats. Es comporta amb crueltat amb el dolçainer, al canvi també ens estima, fa desenvolupar les nostres ambicions om a músics. Ha estat amb la gent en les grans concentracions públiques i ens ha acompanyat a l'intimidat. Ha defensat la cultura, la llengua i les tradicions del nostre país.

La dolçaina és un instrument, el nostre instrument. Un dolçainer qualsevol sempre sabrà estar a l'altura de la seua dolçaina, amb humilitat i respecte. Així som els dolçainers.

(Presentació III Aplec)

LA CRÒNICA

Amb l'estampa dels voltants nevats comencen els actes com estaven previstos. Són les 5 de la vesprada i tots els grups estan presents!. Guants amb forats per a les puntes dels dits, variades i espectaculars bufandes, orelles tapades amb gorres de llana, mantes de Bocairent; ... qualsevol objecte era suficient i necessari per a poder suportar aquest avançat hivern.

Cara d' incredulitat entre els organitzadors que davant tan ingrates circumstàncies no hi faltará ningú. Els dolçainers han demostrat els seus bemolls.

A les 17 hores i amb puntualitat es dona la benvinguda i comença el cercavila pels diferents carrers d'Alcoi fins el Teatre on es celebrarà el Concert.

Els herois participants van ser:

La Xafigá.....	Muro
L'Aljub	Bocairent
El Terrós	Petrer
Dolçainers de la Ribera	Alzira
La Morralla	L'Olleria
La Brama	Bonrepós i Mirambell
Colla "la Canya"	Alacant
El Regall	Ontinyent
Colla d'Elx	Elx
La Safor	Gandia
La Lligassa	Atzeneta
La Clandestina	Pego
El Cudol	València
El Freu	Santa Pola
Tabalaina	Sueca
La Colla	Ontinyent
El Nuvolet	Mutxamel
El Braçal	Banyeres
Colla els Bessons	València
Els Traginers	Pedreguer
Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló	
Colla Xaloc	Castelló
La Taranina	Agost
Els Arreplegats	Xixona
Grups organitzadors d'Alcoi:	
Barxell, Cordeta, Degollà i Rebuig	

EL CONCERT - 1

Per fi estàvem en un lloc on el cos es retrobava amb ell mateix. Mai sabrem si eren tants els interessats pel Concert o per la calentoreta del magnífic Teatre dels Salessians, on la sonoritat per aquestos esdeveniments és extraordinària.

El Concert respongué a les expectatives que d'ell s'esperava en un primer moment. Els assistents així ho demostraren.

Actuava com a presentador i animador de l'acte, l'amic Santi Valor. Tot un personatge de pes.

La primera part va ser interpretada per "La Xafigà" de Muro. No cal que afegim res més al dilatat historial d'aquest grup i a la valia que ve demostrant des de sempre. Estaven dirigits amb mà ferma pel bon músic Rafa Faus.

El programa que interpretaren va ser el següent:

JULIA (Pas-doble)..... Julio Micó
BALL DE TURCS I CAVALLETS..... Popular de Tarragona
A LA "XAFI" (Passacarrer)..... Jaume Santonja
A "RA FELITO" (Passacarrer)..... José Rafael Pascual
REBOMBORI Josep Vicent Egea
Menció d'honor al I Premi de Composició "Poble de Muro"

A força de nits ..., a força d'hores. Sense oblidar cap nom i preservant la memòria de la col·lectivitat, de la gent com jo, de la gent com vosaltres; d'ara, d'ahir i de sempre. Davant dels dies i anys que succeeixen front a nosaltres com un tren al que devem pujar en marxa.

Sense tenir a la ment una propera estació, sense admetre que l'andana és lloc on prenem nou impuls per a donar continuïtat al viatge cap al compromís personal d'ésser músic, de fer música com a mitjà d'expressió i de vida.

Amb aquest esperit naix la Federació de grups de dolçainers al País Valencià. Tots plegats portarem a fi la tasca de fer de la dolçaina uns instrument reconegut a tots els àmbits de la música. A la formació, composició, interpretació i conservació d'aquesta.

EL CONCERT - 2

En la segona part actuaren els de casa. Setze dolçainers amb set percussionistes tots dels quatre grups alcoians. A aquesta selecció se li van afegir trombons, trompetes, trompes i tubes, que donaren un clima un tant especial a la nit,... que ja començava a ser màgica.

Dirigia tot l'entramat de dolçaines, percussió i metalls el mestre Hipòlit Agulló. D'ell va sorgir la idea i ell la va portar endavant amb perfecta direcció, ... i amb quasi perfecta interpretació.

No sé si devíem incloure en aquesta memòria, que feia temps no assistíem a tanta perfecció i sincronització entre dolçaina i percussió. Perdoneu..., el cor ens traiciona.

El programa que aquestos músics dugueren endavant va ser:

LA PRIMAVERA	Josep Lluís Valdecabres
ADALIL (Fanfàrria cristiana)	Saül Gómez
AL-AMIR (Marxa Mora)	José Rafael Pascual
LA MUIXERANGA D'ALGEMESI	Popular
ALS XACALS (marxa cristiana)	Jaume Blai
VELES I VENTS	Àngel Lluís Ferrando

Peoners que s'han autojubilat tots, grans experimentats en "arqueologia emocional" , ja fa gairebé no massa segles, s'hi van posar d'acord i afirmaren que l'orige de l'home estava en la matèria del que estava fet. La terra, el fang, de carn, sang i ossos no deien res, tal vegada tenien part de raó per fer tal afirmació.

¿Que fariem sinó tinguérem , terra on arrelar?

¿D'on trauríem el suc i els nutrients per a desenvolupar-nos?

Tenim la sort d'haver caigut on som, d'haver arrelat en aquesta terra, al País Valencià, terra de privilegis, bon oratge, bon sol i bona aigua i el més important bona gent. Bona terra guardada del millors ferments que els nostres avantpassats van mimar per a nosaltres. Som hereus d'una riquesa que altra gent desitja.

Tenim una llengua, una cultura, una idiosincràsia i un entorn, un espai i un temps que estimar, defensar i millorar, amb agraïment i respecte als nostres pares i avis i amb voluntat ferma, tant com les nostres arrels, per als que vinguen després. Que ells tinguin, també, la mateixa oportunitat que nosaltres. No neguem als nostres fills i nets els mitjans, valuosos, que nosaltres hem fet valdre. Sigam sensibles amb els més desvalguts, solidaris. Defensem la nostra cultura, parlem la nostra llengua i estimem la nostra terra. Jordi Gil, cantautor Alcoià, així ens ho recomana.

ENTREGA D'OBSEQUIS I TOCATA CONJUNTA

Després de tan "magnífic" concert, tots els grups s'endinsaren en la nit alcoiana amb cercaviles tremoloses.

Allà, a la Plaça de Dins, acabaven amb el seu millor so.

De la mà dels que més manen, cadascun dels grups rebia una simpàtica camperola (feta pel terrisser Emili Boix d'Agost) per afegir a eixe racó que tenim tots i on la pols es fa amiga i companya inseparable.

Els parlaments van ser breus i senzills. Parlaments d'eixos que arriben al cor... dels que eren capaços d'escoltar. Van parlar els Presidents del grups organitzadors, el Presi de la Federació (Paco Vicedo), i els amics de Castelló que s'han compromès formalment a fer el IV APLEC durant la segona setmana del mes de Juny del 2002. Per tant, ja sabeu ... l'any proper tots a Castelló.

Acabarem aquest acte amb una tocaeta conjunta de tots els dolçainers i tabaleters: El Coixo. Una peça emotiva pel que suposa per ella mateixa i per la quantitat de persones que la feren sonar.

*Si a vegades tinguérem valor
i ens sobrara prudència,
si deixarem de ser negligents
de la nostra, consciència...
si no fórem tacanys de revels
sediciosos i escòria en la vida,
deixariem, per fi, un clar pervindre
als homes de pau.*

*No seriem el fang de la mort
en pols a convertir-se.
Seriem banderes i bosc...
de la lluna el somriure.
Seriem flor de taronger
i espuma, que a la platja,
deixa l'ona, del mar,
que tant bull
mentre fuig cap a casa
sempre amb l'adversitat a favor
i el vent bufant en contra.*

A SOPAR I A BALLAR

Se'ns feia difícil imaginar on es clavaria tanta gent per a pegar un mosset i alguns més d'un traquet. Al final tots cabérem, i de peu, recuperarem part de les forces perdudes.

Ja sopats, el grup TRES FAN BALL feren honor al seu nom i convidaren al moviment col·lectiu i a la gresca pacífica. La nit per alguns s'animava a velocitat inimaginable. L'eufòria, l'excés de verbalisme es feia evident a mesura que els minuts anaven caient. Tal vegada l'emoció d'un dia viscut amb intensitat i el preus assequibles de la barra contribuïren a tan meravellós miracle.

Arribada l'hora dels adéus, arriba l'hora de ser agraiïts. Primerament amb tots vosaltres, amics. A tots els dolçainers i tabaleters. El vostre recolzament és alè i vida per a nosaltres.

Donar les gràcies a les muses de la música, la inspiració i la poètica. Deïtats, de luxe, al nostre abast, han fet d'aquest event motiu de satisfacció i alegria.

A tots els companys, anònims, dels grups organitzadors i de la Federació.

Molt especialment hi ha que valorar l'aportació personal del mestre Hipòlit... Ha estat un bon amic, un bon mestre i millor director al llarg del dies, preludi al d'avui.

Demandar també la presència a l'escenari del director del Centre Instructiu Apolo.

Destacar l'esforç que ha suposat que avui, festa del mig any, al poble veí de Muro, els companys de La Xafigà siguen amb nosaltres.

Després d'açò no queda més que, de nou agrair a tota la vostra bonhomia i recordar-vos les paraules de l'amic Vicent Torrent, ànima i esperit d'Al Tall, a la seua cançó "Viurem".

RECORDATORI

Volem acabar esta memòria, recordant i donant les gràcies a:

- Les institucions que ens han ajudat (si mireu els pamflets publicitaris, allí els trobareu)
- Les persones que dilluns rera dilluns quedaven a sopar i de pas parlaven de l'Aplec. Ells són Ricardo, Eugenio, Fernando, José, Jordi, Pepe, Lola, Emilio, Pepito, Ana,... Altres que no veien a sopar però que han fet la seua labor: Jordi, Alfonso, Santi, Ximo, Maria, (Aquestos senyors es presenten voluntaris per organitzar Aplecs en la població que ho demane).
- Tots els grups de la Federació que ens heu honrat amb la vostra presència i als que no van poder vindre.
- A la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters que tantes facilitats ens ha donat per organitzar allò que en cregut que seria bo per a tots.

Alcoi, Novembre de 2001

Barxell, La Cordeta, La Degollà i Rebuig.